

UŚREDNIANIE PODCZAS CYFROWEGO POMIARU SYGNAŁÓW TŁUMIENIE ZAKŁÓCEŃ OKRESOWYCH

Cel: Zapoznać się z zasadami projektowania funkcji wagowych dla tłumienia składowych harmoniczných podczas cyfrowego pomiaru parametrów sygnałów AC.

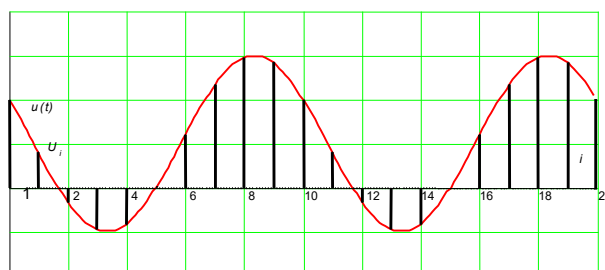
Plan wykładu

- 1. Wstęp. Cyfrowe opracowanie sygnałów pomiarowych: cyfrowe pomiary parametrów sygnałów AC.**
- 2. Tłumienie (eliminacja) składowych harmoniczných**
- 3. Parametry uśredniania spróbkowanego sygnału**
- 4. Cyfrowe uśrednianie z wykorzystaniem prostych funkcji wagowych. Projektowanie prostych funkcji wagowych**
- 5. Tłumienie składowych harmoniczných w szerokim zakresie częstotliwości. Zastosowanie specjalnych funkcji wagowych**
- 7. Wnioski**

1. Wstęp

Zasada cyfrowego uśredniania polega na wstępnym przetwarzaniu analogowo-cyfrowym sygnału wejściowego - skrót: pobranie próbek U_1, U_2, \dots, U_n w dyskretny momenty czasowe t_1, t_2, \dots, t_n i następnym wyznaczeniu wartości średniej z N próbek

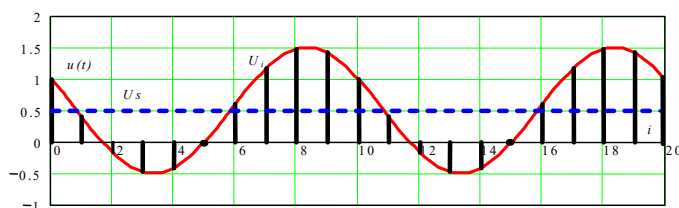
$$U_{sr} = \frac{1}{N} \sum_{i=1}^N U_i = \frac{U_1 + U_2 + U_3 + \dots + U_N}{N}$$

1. Wstęp

W praktyce pomiarowej na drodze uśredniania często są mierzone parametry sygnałów przemiennych, będących wartościami średnimi pewnych funkcji wartości chwilowych sygnału:

Wartość składowej stałej sygnału

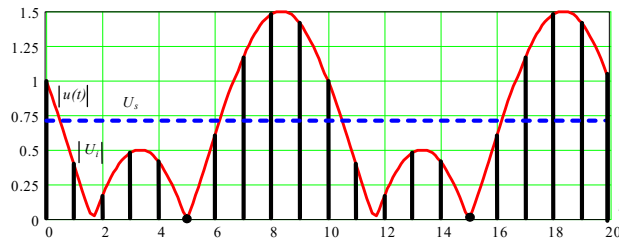

$$U_0 = U_{DC} = \frac{1}{N} \sum_{i=1}^N U_i = \frac{U_1 + U_2 + U_3 + \dots + U_N}{N}$$

1. Wstęp

W praktyce pomiarowej na drodze uśredniania często są mierzone parametry sygnałów przemiennych, będących wartościami średnimi pewnych funkcji wartości chwilowych sygnału:

Wartość średnia wyprostowana sygnału

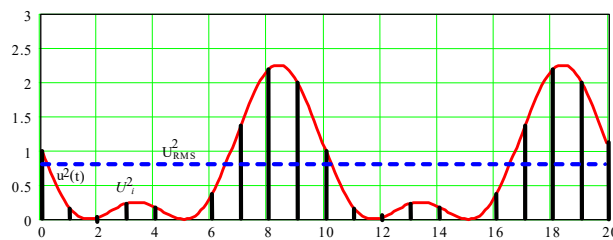

$$U_{SW} = \frac{1}{N} \sum_{i=1}^N |U_i| = \frac{|U_1| + |U_2| + |U_3| + \dots + |U_N|}{N}$$

1. Wstęp

W praktyce pomiarowej na drodze uśredniania często są mierzone parametry sygnałów przemiennych, będących wartościami średnimi pewnych funkcji wartości chwilowych sygnału:

Wartość skuteczna sygnału

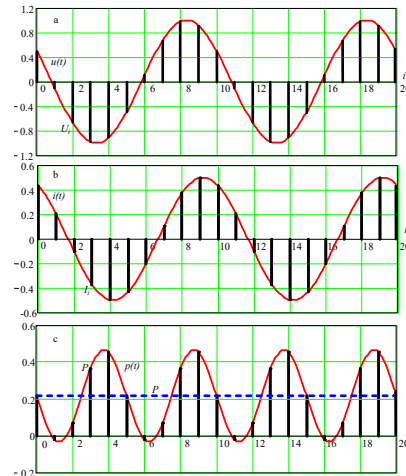
$$U_{TrueRMS} = U = \sqrt{\frac{1}{N} \sum_{i=1}^N U_i^2} = \sqrt{\frac{U_1^2 + U_2^2 + U_3^2 + \dots + U_N^2}{N}}$$

1. Wstęp

W praktyce pomiarowej na drodze uśredniania często są mierzone parametry sygnałów przemiennych, będących wartościami średnimi pewnych funkcji wartości chwilowych sygnału:

Wartość mocy czynnej

$$P = \frac{1}{N} \sum_{i=1}^N U_i \cdot I_i = \frac{U_1 \cdot I_1 + U_2 \cdot I_2 + U_3 \cdot I_3 + \dots + U_N \cdot I_N}{N}$$

2. Tłumienie (eliminacja) składowych harmoniczných w trakcie ich uśredniania

2.1. Skuteczność uśredniania.

We wszystkich algorytmach pomiarów parametrów sygnałów zmiennych po odpowiednim przetwarzaniu sygnału wejściowego istnieją:

- **korzystna składowa** w postaci **składowej stałej** U_x ;
- **niekorzystna składowa** w postaci **składowych harmoniczných** $U_h(t)$ przetworzonego sygnału

$$U_i = U_x + U_h(t_i)$$

2. Tłumienie (eliminacja) składowych harmoniczných w trakcie ich uśredniania

2.1. Skuteczność uśredniania.

Według definicji parametrów sygnałów zmienných zadaniem operacji uśredniania

$$\begin{aligned}\frac{1}{N} \sum_{i=1}^N U_i &= \frac{1}{N} \sum_{i=1}^N (U_x + U_h(t_i)) = \frac{1}{N} \sum_{i=1}^N U_x + \frac{1}{N} \sum_{i=1}^N U_h(t_i) = \\ &= U_x + \frac{1}{N} \sum_{i=1}^N U_h(t_i)\end{aligned}$$

- **wyznaczanie składowej stałej** przetworzonego odpowiednio do mierzonego parametru sygnału;
- **Tłumienie wpływu składowych harmoniczných**, wynikających podczas odpowiedniego przetwarzania sygnału.

$$\frac{1}{N} \sum_{i=1}^N U_h(t_i) = \Delta U_h \rightarrow 0$$

2. Tłumienie (eliminacja) składowych harmoniczných w trakcie ich uśredniania

2.1. Skuteczność uśredniania.

Skuteczność eliminacji (tłumienia) niekorzystnych składowych harmoniczných na drodze uśredniania próbek sygnału może być scharakteryzowana

- **błędem uśredniania**, który powinien dążyć do zera $\Delta U_h \rightarrow 0$, oraz

- **współczynnikiem tłumienia K_{tl}** , jako stosunek amplitudy $U_{h,m}$ składowej harmonicznej do modułu maksymalnego błędu

$$K_{tl} = \frac{U_{h,m}}{|\Delta U_{h,max}|} \quad K_{tl,dB} = 20 \lg \left[\frac{U_{h,m}}{|\Delta U_{h,max}|} \right]$$

2. Tłumienie (eliminacja) składowych harmoniczných w trakcie ich uśredniania

Podstawowe zagadnienia cyfrowego uśredniania sygnałów :

- Wyznaczanie minimalnej liczby N_{min} uśrednianych próbek sygnału niezbędnych dla teoretycznie całkowitej eliminacji składowych harmoniczných; oraz
- Wyznaczanie okresu T_d (częstotliwości f_d) próbkowania.
- Wyznaczanie sposobu uśredniania

2. Tłumienie (eliminacja) składowych harmoniczných w trakcie ich uśredniania

Wartość średnia próbek sygnału harmonicznego

$$u_h(t) = U_{h,m} \cos(2\pi ft + \varphi)$$

o amplitudzie $U_{h,m}$, częstotliwości $f = \frac{\omega}{2\pi}$

przy okresie próbkowania wynosi

$$T_d = T/N$$

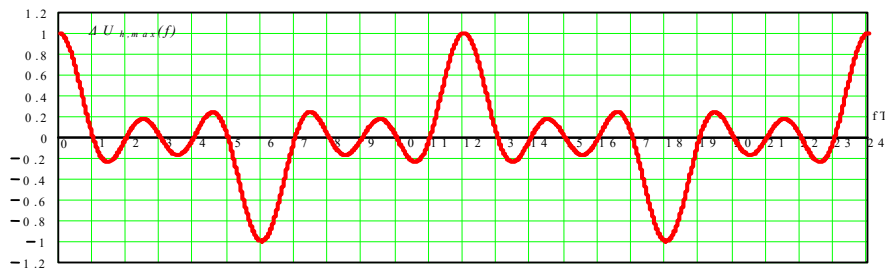
$$\frac{1}{N} \sum_{i=1}^N u_h(t_i) = \Delta U_h(f) = \frac{U_{h,m}}{N} \sum_{i=1}^N \cos(2\pi f T_d \cdot i + \varphi) = U_{h,m} \cos\left(\pi f T \frac{(N-1)}{N} + \varphi\right) \frac{\sin\left(\frac{\pi f T}{N}\right)}{\sin\left(\frac{\pi f T}{N}\right)}$$

Wyrażenie do obliczenia współczynnika tłumienia składowych harmoniczných podczas uśredniania sygnału

Wartość maksymalna błędu

$$\Delta U_{h,max} = U_{h,m} \frac{\frac{1}{N} \sin(\pi f T N)}{\sin(\pi f T_d)} = U_{h,m} \frac{\sin(\pi f T)}{N \sin\left(\frac{\pi f T}{N}\right)}$$

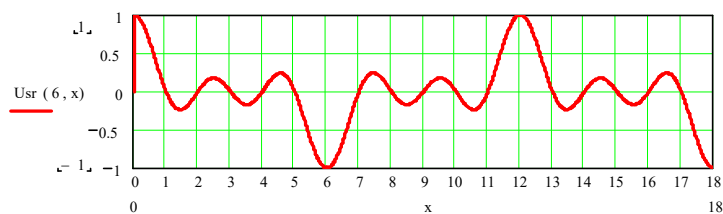
$$\left| \cos\left(\pi f T \frac{(N-1)}{N} + \varphi\right) \right|_{\max} = 1$$

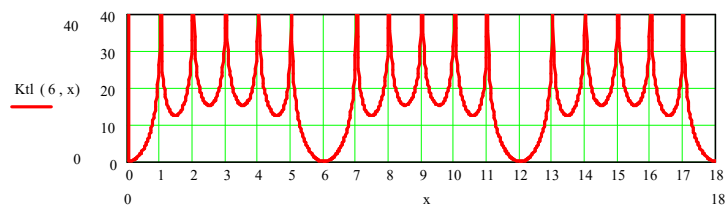
Zależność maksymalnej wartości błędu składowych harmoniczných przy uśrednianiu $N=6$ próbek sygnału w ciągu jego okresu T

Wyrażenie do obliczenia współczynnika tłumienia składowych harmoniczných podczas uśredniania sygnału

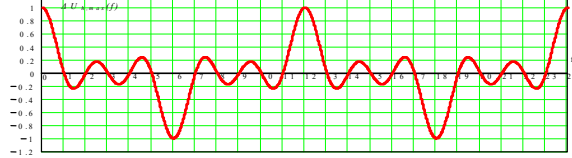
Wartość maksymalna błędu

Współczynnik tłumienia $x=fT$

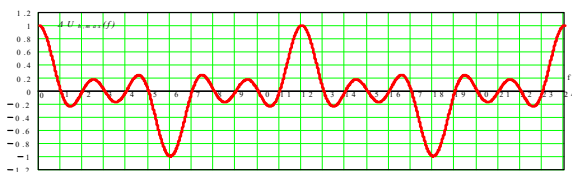
3. Parametry uśredniania próbkowanego sygnału

Przy częstotliwości próbkowania $f_d = N \cdot f_1$ w ciągu jednego okresu T są uśredniane N próbek sygnału, w wyniku czego będą eliminowany wpływ (stłumiony) wszystkich harmonicznych z numerami

od $k=1$ do $k=N-1$.

3. Parametry uśredniania próbkowanego sygnału

Innymi słowami, dla eliminowania wpływu (tłumienia) składowych harmonicznych do k -ej włącznie (przy $f_k = k \cdot f_1$) liczba uśrednianych próbek (pobrane w jednym okresie sygnału) powinna być o jeden większą

$$N_{\min} = k + 1$$

zamiast $N = 2k$ jak to wynika z twierdzenia Kotelnikowa Schannona.

Minimalna częstotliwość próbkowania powinna równać się

$$f_{d,\min} = f_1 \cdot N_{\min} = f_1 \cdot (k + 1) = f_k + f_1.$$

to znaczy, że ona powinna być tylko o $(k+1)$ razy zamiast $2 \cdot k$ razy większą od częstotliwości podstawowej składowej.

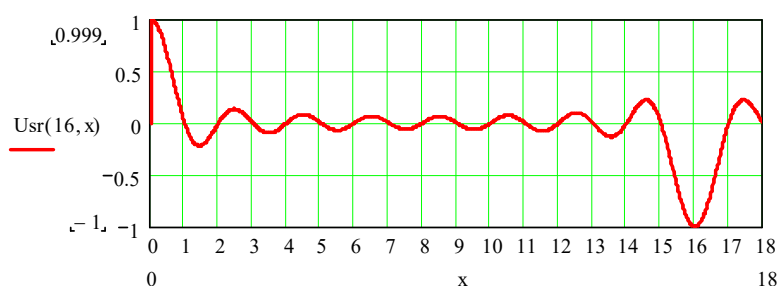
Przykład 1

Wyznaczyć minimalną liczbę próbek oraz częstotliwość próbkowania sygnału z warunku zapewnienia tłumienia wszystkich składowych harmonicznych od 1-ej do 15-tej, stosując uśrednianie próbek.

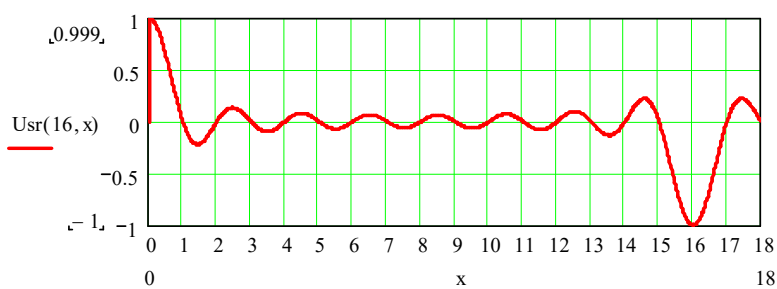
Rozwiązanie. Ponieważ numer maksymalnej składowej harmonicznej równa się $k=15$, wtedy minimalna liczba próbek wynosi

$$N_{\min}=k+1=15+1=16.$$

Częstotliwość próbkowania powinna być o 16 razy większą od częstotliwości podstawowej składowej zamiast $2 \cdot 15=30$ razy.

Przykładowo, jeżeli $f_1=2$ kHz oraz $k=15$ maksymalna częstotliwość $f_k=15 \cdot 2$ kHz=30 kHz. Częstotliwość próbkowania powinna równać się $f_d=f_k+f_1=32$ kHz, zamiast $2 \cdot 30$ kHz=60 kHz

Poziom tłumienia

Maksymalny poziom obwiedni współczynnika tłumienia ma miejsce na częstotliwości równej połowie częstotliwości próbkowania

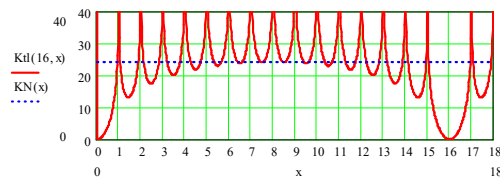
$$f = f_{d,min}/2$$

i ten poziom równa się liczbie próbek N (maksymalny błąd

$$\Delta_{u,m} = U_m/N):$$

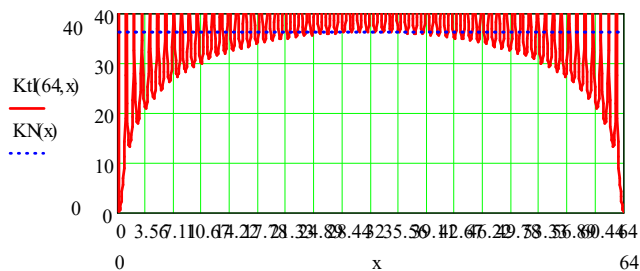
$$K_{tt} = N \text{ lub } 20 \lg(N) \text{ w decybeli.}$$

Przykładowo, przy $N=16$ $K_{tt,db} = 20 \lg(16) = 24 \text{ dB}$

Poziom tłumienia

Przy $N=64$ $K_{tt,db} = 20 \lg(64) = 36 \text{ dB}$

4. Cyfrowe uśrednianie z wykorzystaniem prostych funkcji wagowych

W rzeczywistości okres sygnału oraz częstotliwości składowych harmonicznych mogą się zmieniać lub ich wartości mogą odbiegać od wartości nominalnych.

W takich przypadkach w wyniku uśredniania składowe harmoniczne nie będą słumione (eliminowane) całkowicie, a pozostanie błąd uśredniania, wartość którego zależy od stopnia odchylenia okresu (częstotliwości) od nominalnej wartości i jego można obliczyć według wzoru

$$\Delta U_{h,\max} = U_{h,m} \frac{\frac{1}{N} \sin(\pi T)}{\sin\left(\pi \frac{T}{N}\right)}$$

4. Cyfrowe uśrednianie z wykorzystaniem prostych funkcji wagowych

Do małych względnych odchyień okresu $|\delta_T|$ (dla odchyień częstotliwości $\delta_f \approx -\delta_T$) będziemy zaliczać takie, dla których są spełniane warunki:

$$|\delta_T| = \left| \frac{\Delta T}{T_n} \right| \approx |\delta_f| = \left| \frac{\Delta f}{f_{1,n}} \right| \ll 1$$

Założymy, że trwałość rzeczywista okresu sygnału różni się od nominalnej o :

$$T = T_n(1 + \delta_T)$$

Ponieważ względne odchylenia okresu i częstotliwości posiadają różne znaki, to przy nominalnej częstotliwości $f_{1,n} = 1/T_n$ podstawowej składowej jej wartość rzeczywista różni na się na :

$$f_1 = \frac{1}{T_{1,n}(1 + \delta_T)} \cong f_{1,n}(1 - \delta_T) = f_{1,n}(1 + \delta_f)$$

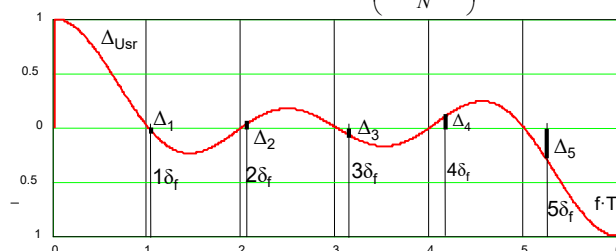
w takim razie częstotliwości k -tej składowej harmonicznej sygnału równają się

$$f_k = kf_1 = kf_{1,n}(1 + \delta_f)$$

4. Cyfrowe uśrednianie z wykorzystaniem prostych funkcji wagowych

Wtedy przy $f_{1,n}T_n$ oraz $\sin(\pi k f_{1,n} T_n (1 + \delta_f)) = \sin(\pi k + \pi k \delta_f) = (-1)^k \sin(\pi k \delta_f)$ wartość maksymalna błędu uśredniania wynosi

$$\Delta U_{h,\max} = U_{h,m} \frac{(-1)^k \frac{1}{N} \sin(\pi k \delta_f)}{\sin\left(\frac{\pi k (1 + \delta_f)}{N}\right)}$$

Przy $\delta_f = +5\%$ wartości błędu stanowią:

$$\Delta_1 = -0.05; \Delta_2 = 0.058; \Delta_3 = -0.076; \Delta_4 = 0.121; \Delta_5 = -0.308$$

4. Cyfrowe uśrednianie z wykorzystaniem prostych funkcji wagowych

Jeżeli, $\pi k \delta_f \ll 1$ co ma miejsce dla małych k (pierwsze składowe harmoniczne), oraz

$$\sin\left(\frac{\pi k (1 + \delta_f)}{N}\right) \approx \frac{\pi k}{N}$$

przy $k \ll N$ maksymalna wartość błędu równa się

$$|\Delta U_{h,\max}| = U_{h,m} |\delta_f|$$

Przy tym wartość błędu uśredniania pierwszych składowych harmonicznych jest proporcjonalna do względnego odchylenia częstotliwości (okresu).

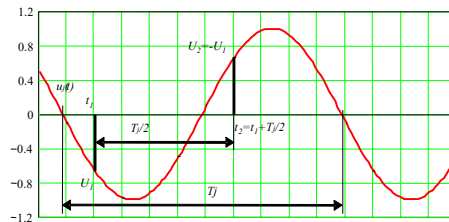
4. Cyfrowe uśrednianie z wykorzystaniem prostych funkcji wagowych

W celu zwiększenia tłumienia składowych harmoniczných przy małych odchyleniach częstotliwości można wykorzystać tak zwane **powtórne uśrednianie**, w najbardziej uproszczonej postaci polegające w uśrednianiu dwóch szeregów próbek sygnału, przesuniętych w czasie na pół okresu

$$\tau = T/2$$

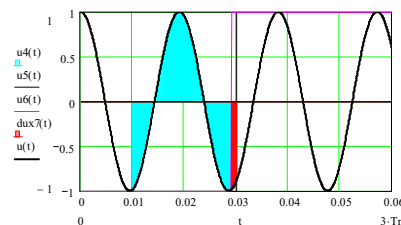
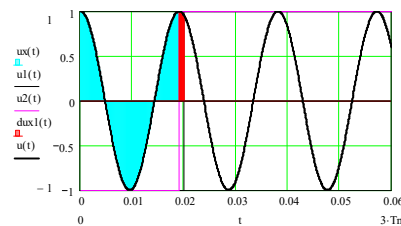
j-tej składowej harmoniczných, ponieważ wartości tej harmoniczných przez pół okresu zmienia swój znak na przeciwny:

$$U_j(t+T/2) = -U_j(t) \quad \tau_{p,1} = \frac{1}{2f_1} = \frac{T_1}{2} = \frac{T}{2} = \frac{N}{2} T_d$$

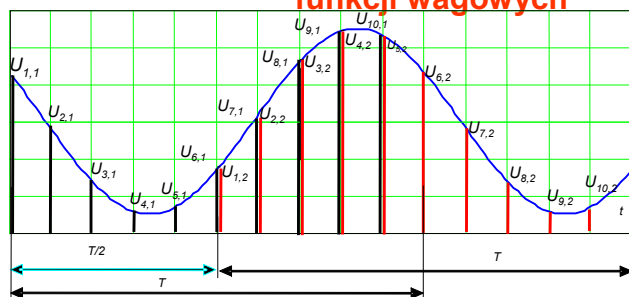

4. Cyfrowe uśrednianie z wykorzystaniem prostych funkcji wagowych

Wartości średnie składowej harmoniczných wyznaczonej z przesuwem początku o pół okresu różnią się znakiem, dlatego wartość średnia tych wartości średnich

4. Cyfrowe uśrednianie z wykorzystaniem prostych funkcji wagowych

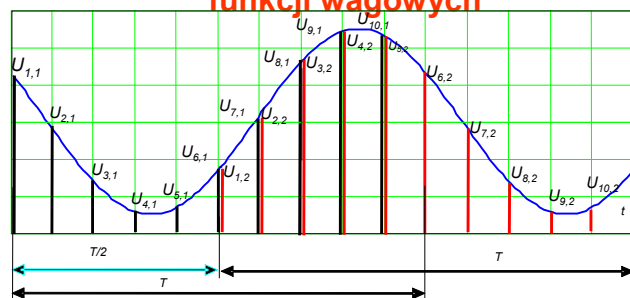

$$\tau_{p,1} = \frac{1}{2f_1} = \frac{T_1}{2} = \frac{T}{2} = \frac{N}{2} T_d$$

$$\tau_{p,1} = \frac{10}{2} T_d = 5T_d$$

$$U_{1-2,SR} = \frac{1}{2} \left[\frac{U_{1,1} + U_{2,1} + U_{3,1} + U_{4,1} + U_{5,1} + U_{6,1} + U_{7,1} + U_{8,1} + U_{9,1} + U_{10,1}}{10} + \frac{U_{1,2} + U_{2,2} + U_{3,2} + U_{4,2} + U_{5,2} + U_{6,2} + U_{7,2} + U_{8,2} + U_{9,2} + U_{10,2}}{10} \right] =$$

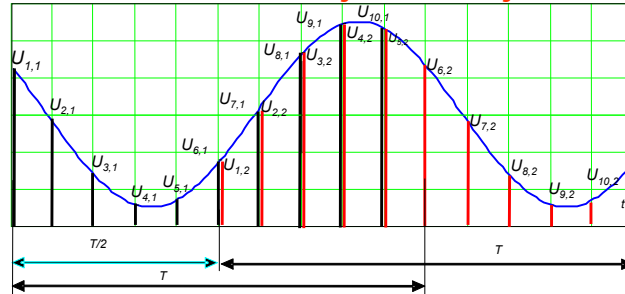
4. Cyfrowe uśrednianie z wykorzystaniem prostych funkcji wagowych

$$U_{1-2,SR} = \frac{1}{2} \left[\frac{U_{1,1} + U_{2,1} + U_{3,1} + U_{4,1} + U_{5,1} + U_{6,1} + U_{7,1} + U_{8,1} + U_{9,1} + U_{10,1}}{10} + \frac{U_{1,2} + U_{2,2} + U_{3,2} + U_{4,2} + U_{5,2} + U_{6,2} + U_{7,2} + U_{8,2} + U_{9,2} + U_{10,2}}{10} \right] =$$

$$= \frac{1}{2} \left[\frac{U_1 + U_2 + U_3 + U_4 + U_5 + U_6 + U_7 + U_8 + U_9 + U_{10}}{10} + \frac{U_6 + U_7 + U_8 + U_9 + U_{10} + U_{11} + U_{12} + U_{13} + U_{14} + U_{15}}{10} \right] =$$

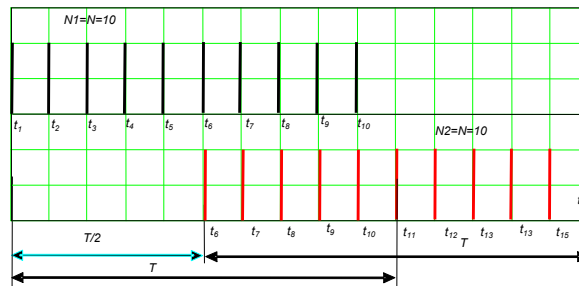
Dodatkowe tłumienie 1-ej składowej harmonicznej

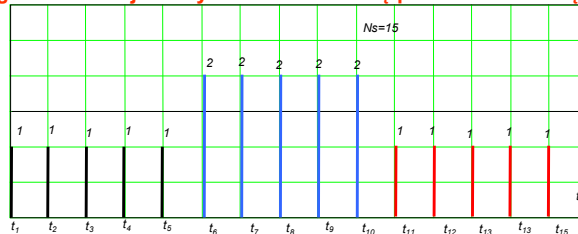
$$\begin{aligned}
 U_{1-2, sr} &= \frac{1}{2} \left[\frac{U_{1,1} + U_{2,1} + U_{3,1} + U_{4,1} + U_{5,1} + U_{6,1} + U_{7,1} + U_{8,1} + U_{9,1} + U_{10,1}}{10} + \frac{U_{1,2} + U_{2,2} + U_{3,2} + U_{4,2} + U_{5,2} + U_{6,2} + U_{7,2} + U_{8,2} + U_{9,2} + U_{10,2}}{10} \right] = \\
 &= \frac{1}{2} \left[\frac{U_1 + U_2 + U_3 + U_4 + U_5 + U_6 + U_7 + U_8 + U_9 + U_{10}}{10} + \frac{U_6 + U_7 + U_8 + U_9 + U_{10} + U_{11} + U_{12} + U_{13} + U_{14} + U_{15}}{10} \right] = \\
 &= \frac{U_1 + U_2 + U_3 + U_4 + U_5 + 2(U_6 + U_7 + U_8 + U_9 + U_{10}) + U_{11} + U_{12} + U_{13} + U_{14} + U_{15}}{20}.
 \end{aligned}$$

Konstruowanie funkcji wagowej 1-2-1

Wartości współczynników przy uśrednianiu próbek sygnału

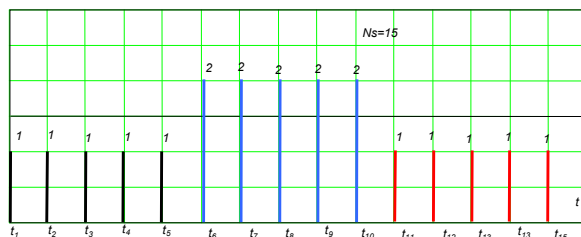

funkcja wagowa: 1-2-1 jako wynik nakładania się próbek dwóch ciągów

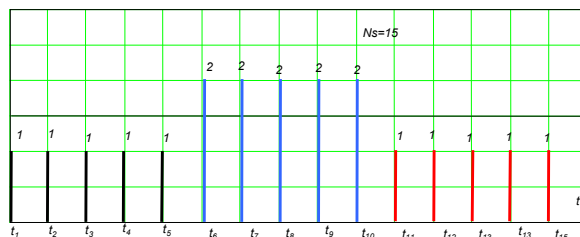
Funkcja wagowa: 1-2-1 dla dodatkowego tłumienia 1-ej składowej harmonicznej

Wartości współczynników przy uśrednianiu próbek sygnału

funkcja wagowa: 1-2-1 jako wynik nakładania się próbek dwóch ciągów,
Zapewnia dodatkowe tłumienie 1-ej składowej harmonicznej

Funkcja wagowa: 1-2-1 dla dodatkowego tłumienia 1-ej składowej harmonicznej

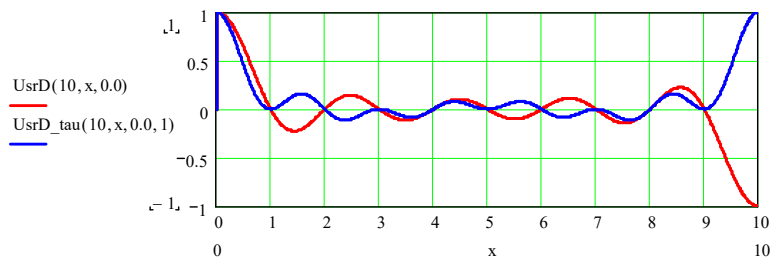

Zależność błędów przy zwykłym oraz wagowym (dodatkowe tłumienie 1-ej harmonicznej) uśrednianiu (N=10)

$$\Delta U_{h,\max} = U_{h,m} \frac{\frac{1}{N} \sin(\pi f T)}{\sin\left(\pi f \frac{T}{N}\right)} \cos\left(\frac{\pi f T}{2}\right)$$

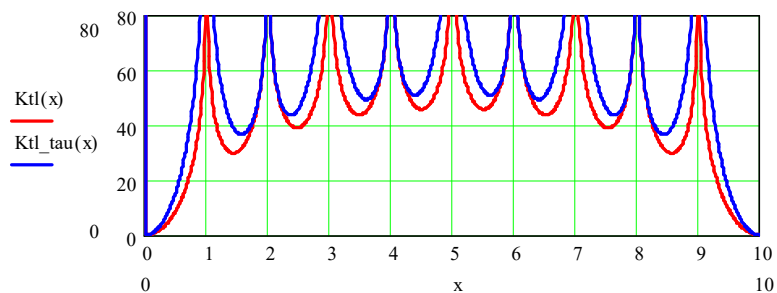
Funkcja wagowa: 1-2-1 dla dodatkowego tłumienia 1-ej składowej harmoniczej

Zależność błędów przy zwykłym oraz wagowym (dodatkowe tłumienie 1-ej harmoniczej) uśrednianiu ($N=10$)

Funkcja wagowa: 1-2-1 dla dodatkowego tłumienia 1-ej składowej harmoniczej

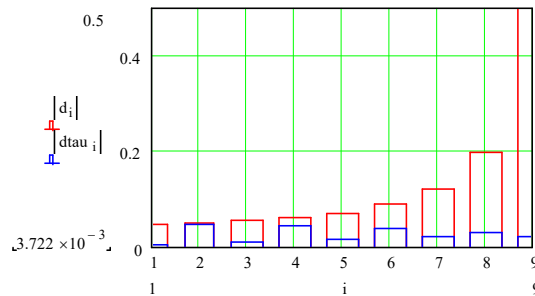
Zależność współczynnika tłumienia przy zwykłym oraz wagowym (z dodatkowym tłumieniem 1-j składowej harmoniczej) uśrednianiu ($N=10$, $N_s=15$).

Oprócz 1-je dodatkowa są tłumione 3, 5, 7 oraz 9-ta składowe harmoniczne. Tzn. nieparzyste odnośnie 1-ej składowe.

Funkcja wagowa: 1-2-1 dla dodatkowego tłumienia 1- ej składowej harmoniczej

Wartości błędów przy zwykłym oraz wagowym (dodatkowe tłumienie 1-
ej harmoniczej) uśrednianiu (N=10, Ns=15, δf=5%)

4.2. Konstruowanie funkcji wagowej do tłumienia 2- ej składowej harmoniczej

Dla dodatkowego tłumienia 2-*e*j (j=2) składowej harmoniczej o częstotliwości $f_j=f_2$ (okresie $T_2=T/2$) minimalna wartość interwału czasowego przesunięcia dwóch szeregów próbek powinna równać się połowie okresu tej składowej harmoniczej

$$\tau_{p,2} = \frac{1}{2f_2} = \frac{T_2}{2} = \frac{T}{2 \cdot 2} = \frac{N}{4} T_d$$

Przy N=10 $\tau_{p,2} = \frac{10}{4} T_d = 2,5T_d$

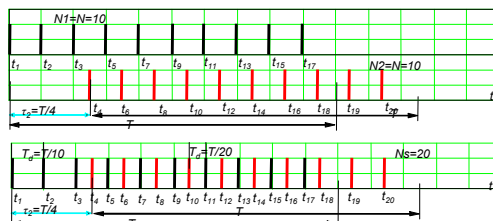
Tj. mamy liczbę ułamkową orresu próbkowania, która wymaga zwiększenia częstotliwości próbkowania – w danym przypadku o 2 razy.

4.2. Konstruowanie funkcji wagowej do dodatkowego tłumienia 2-ej składowej harmonicznej

Przy $N=10$

-2,5 okresu
-Próbkowania

$=T/4$

Dlatego żeby zrealizować uśrednianie należałoby **zwiększyć częstotliwość próbkowania** przetwornika A/C **2 razy!**

Lepszym rozwiązaniem jest niewielkie **zwiększenie liczby próbek** uśredniana podstawowego tak, żeby przesunięcie dwóch szeregów próbek było **krotnym całkowitej liczbie** okresów próbkowania:

W tym przypadku (dla $N=10$) minimalna wartość ma być równą $N=12$.

Wtedy opóźnienie
$$\tau_{p,2} = \frac{12}{4} T_d = 3T_d$$

4.2. Konstruowanie funkcji wagowej do dodatkowego tłumienia i-ej składowej harmonicznej

Otóż dla **dodatkowego tłumienia i-ej składowej harmonicznej**

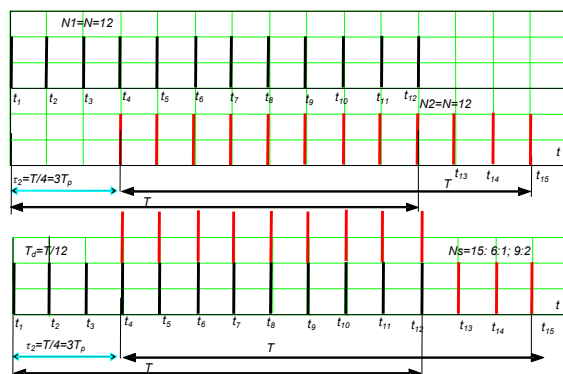
Liczba próbek ma być $N=2*i*k$ (k liczba całkowita):

$i=1$ (pierwszej) $N=2*k$, to jest 2, 4, 6, 8, 10, 12, 14, 16, 18, 20, 22, 24 itp.

$i=2$ (drugiej): $N=4*k$, to jest 4, 8, 12, 16, 20, 24 itp.

$i=3$ (trzeciej): $N=6*k$, to jest 6, 12, 18, 24 itp..

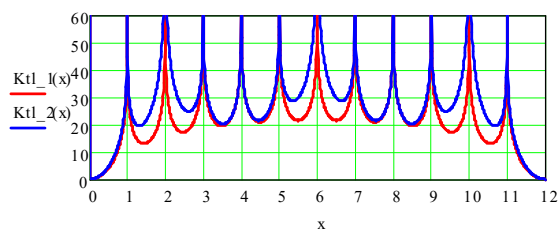
4.2. Konstruowanie funkcji wagowej do tłumienia 2-jej składowej harmonicznej

Zależność błędów przy wagowym (dodatkowe tłumienie 2-jej harmonicznej) uśrednianiu ($N=12$, $N_s=15$)

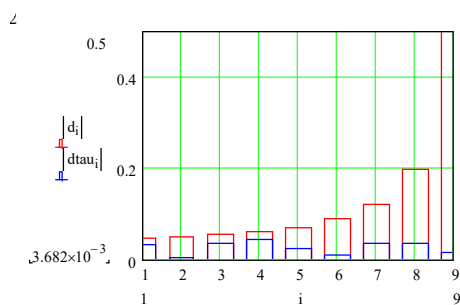
$$\Delta U_{h,\max} = U_{h,m} \frac{1}{N} \frac{\sin(\pi f T)}{\sin\left(\pi f \frac{T}{N}\right)} \cos\left(\frac{\pi}{2} \frac{f T}{2}\right).$$

4.2. Zależność współczynnika tłumienia przy wagowym (dodatkowe tłumienie 2-j harmonicznej) uśrednianiu ($N=12$, $N_s=15$)

Oprócz 2-je dodatkowo są tłumiona 6 i 10 składowe harmoniczne. Tzn. nieparzyste (3-cia, 5-ta) odnośnie 2-jej składowe.

4.2. Zależność błędów przy zwykłym oraz wagowym (dodatkowe tłumienie 2-jej harmonicznej) uśrednianiu (N=12, Ns=25)

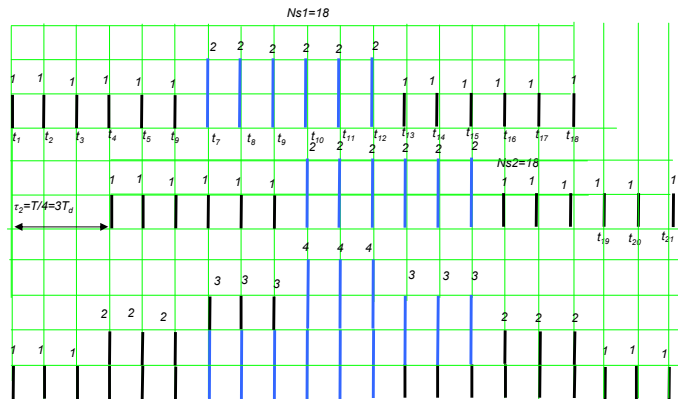
5.3. Konstruowanie funkcji wagowej do dodatkowego tłumienia 1-jej oraz 2-jej (jednocześnie) składowych harmonicznych

Dla dodatkowego tłumienia jednocześnie 1-jej ($j=1$) ($N=10$) oraz 2-jej ($j=2$) składowych harmonicznych należy zrealizować dwie kopie funkcji wagowej, zapewniającej dodatkowe tłumienie 1-jej harmonicznej, z wartością interwału czasowego przesunięcia tych kopii o $T_2/2=T/4$

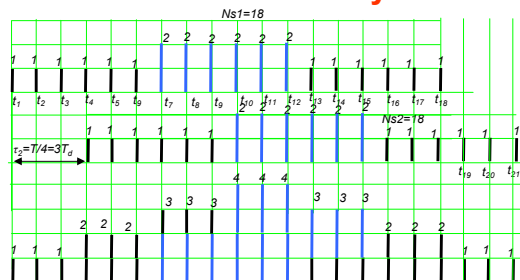
Dlatego w celu zapewnienia całkowitej liczby okresów przesunięcia liczba próbek uśredniania podstawowego ma być krotną 4, to jest w tym przypadku $N=12$.

$$\tau_{p,2} = \frac{10}{4} T_d = 2,5 T_d = \frac{T}{4}$$

4.3. Konstruowanie funkcji wagowej do dodatkowego tłumienia 1-ej oraz 2-ej (jednocześnie) składowych harmonicznych

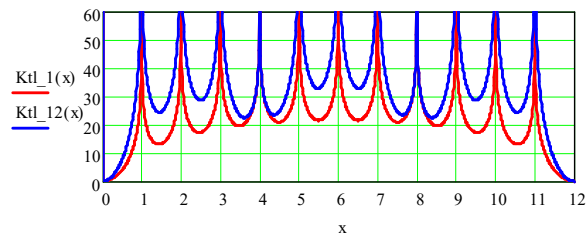

4.3. Konstruowanie funkcji wagowej do dodatkowego tłumienia 1-ej oraz 2-ej (jednocześnie) składowych harmonicznych

$$A_{12}(x) := \frac{1}{N} \cdot \frac{\sin(\pi \cdot x)}{\sin\left(\pi \cdot \frac{x}{N}\right)} \cdot \cos\left(\frac{\pi}{2} \cdot x\right) \cdot \cos\left(\frac{\pi}{4} \cdot x\right)$$

4.3. Zależność współczynnika tłumienia przy zwykłym oraz wagowym (dodatkowe tłumienie 1-ej oraz 2-j harmonicznej) uśrednianiu ($N=12$, $N_s=21$)

Oprócz 1-je dodatkowa są tłumione 3, 5, 7 oraz 9-ta i 11-ta składowe harmoniczne. Tzn. nieparzyste odnośnie 1-ej składowe.

A także oprócz 2-je dodatkowo są tłumiona 6 i 10 składowe harmoniczne. Tzn. nieparzysta (3-cia) odnośnie 2-ej składowe.

Nie tłumione dodatkowo tylko 4 oraz 8 składowe.

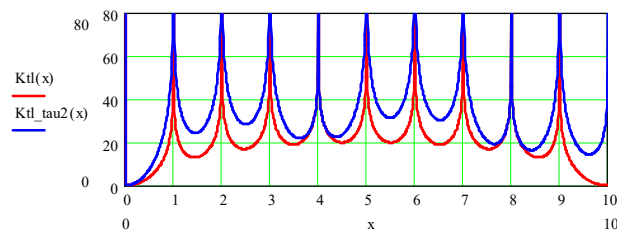
5. Tłumienie składowych harmonicznych szerokim paśmie częstotliwościowym

Każdy cyfrowy miernik parametrów sygnałów powinien zapewniać pomiary **w szerokim paśmie częstotliwości**. Na przykład od 20 Hz do 10 kHz, lub nawet do 100 kHz i wyżej.

Jeżeli częstotliwość składowych harmonicznych nie jest stałą i może się zmieniać w szerokim paśmie częstotliwości, wtedy wykorzystanie rozpatrywanych wyżej prostych funkcji wagowych nie jest wystarczająco skutecznym.

6. Tłumienie składowych harmonicznym szerokim paśmie częstotliwościowym. Funkcja wagowa (okno) Dolpha-Czebyszewa

Przykładowo w razie funkcji wagowej zapewniające dodatkowe tłumienie pierwszej (+3,5,..) oraz drugiej (+6,10,..) składowych harmonicznym przy częstotliwości po środku pomiędzy tymi i następnymi harmonicznymi tłumienie jest bardzo niskie: około **24, 28, 23, 24** decybeli (w przybliżeniu 20-30 razy) – rys. niżej.

5. Tłumienie składowych harmonicznym szerokim paśmie częstotliwościowym

Dla tłumienia składowych harmonicznym o częstotliwościach w szerokim zakresie – co ma miejsce przy **cyfrowych pomiarach parametrów sygnałów** (wartości średnia wyprostowana, skuteczna, moc czynna oraz bierna itp.) należy wykorzystać specjalne funkcje wagowe (okna).

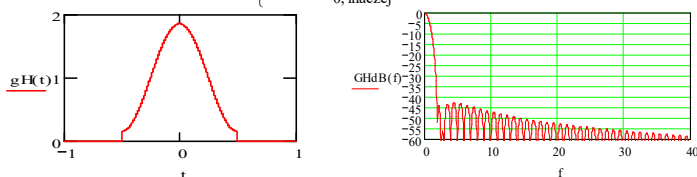
Niektóre z takich funkcji zostały omawiony w temacie dotyczącym wagowego uśredniania podczas pomiaru częstotliwości.

Z pośród takich funkcji należy wyróżnić funkcje trygonometryczne, np. Hamminag, Blackmana, Blackmana –Harrisa.

5. Tłumienie składowych harmonicznych szerokim paśmie częstotliwościowym

Funkcja (okno) **Hamminga** jest jedną z najprostszych, unormowana względem powierzchni opisywana jest wzorem:

$$g_H(t) = \frac{1}{T} \begin{cases} 1 + \frac{0.46}{0.54} \cos\left(2\pi \frac{t}{T}\right), & 0 \leq \frac{|t|}{T} \leq \frac{1}{2}, \\ 0, & \text{inaczej} \end{cases}$$

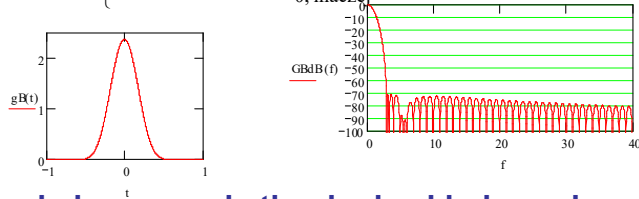
Ta funkcja zapewnia tłumienie składowych harmonicznych na poziomie **ponad 42 dB (ponad około 100 razy)**. W wielu przypadkach takie tłumienie może być wystarczającym.

Szerokość głównego listka charakterystyki widmowej $\nu_0=2$, tj. dla tłumienia składowych harmonicznych począwszy od dolnej częstotliwości f_d pasma tłumienia potrzebnie minimalnie **2 okresy tej harmonicznej**.

5. Tłumienie składowych harmonicznych szerokim paśmie częstotliwościowym

Unormowaną względnie powierzchni funkcja wagowa **Blackmana** opisywana jest zależnością:

$$g_B(t) = \frac{1}{T} \begin{cases} 1 + 1.1756 \cos\left(2\pi \frac{t}{T}\right) + 0.18772 \cos\left(4\pi \frac{t}{T}\right), & 0 \leq \frac{|t|}{T} \leq \frac{1}{2}, \\ 0, & \text{inaczej} \end{cases}$$

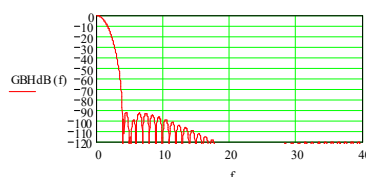
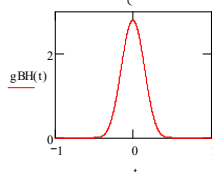
Ta funkcja zapewnia tłumienie składowych harmonicznych na poziomie **ponad 70 dB (ponad około 316 razy)**.

Szerokość głównego listka charakterystyki widmowej $\nu_0=3$, tj. dla tłumienia składowych harmonicznych począwszy od dolnej częstotliwości f_d pasma tłumienia potrzebnie minimalnie **3 okresy tej harmonicznej**.

5. Tłumienie składowych harmonicznym szerokim paśmie częstotliwościowym

Funkcja wagowa **Blackmana-Harrisa**. Istnieje kilka wariantów takich funkcji. Jedną z nich, cztery składnikowa funkcja opisywana jest unormowaną zależnością:

$$g_{BH}(t) = \frac{1}{T} \begin{cases} 1 + 1.36109 \cos\left(2\pi \frac{t}{T}\right) + 0.39381 \cos\left(4\pi \frac{t}{T}\right) + 0.03256 \cos\left(6\pi \frac{t}{T}\right), & 0 \leq \frac{|t|}{T} \leq \frac{1}{2}, \\ 0, & \text{inaczej} \end{cases}$$

Ta funkcja zapewnia tłumienie składowych harmonicznym na poziomie **ponad 90 dB (ponad 3160 razy)**.

Szerokość głównego listka charakterystyki widmowej $\nu_0=4$, tj. dla tłumienia składowych harmonicznym począwszy od dolnej częstotliwości f_d pasma tłumienia potrzebne minimalnie **4 okresy tej harmonicznym**.

5. Tłumienie składowych harmonicznym szerokim paśmie częstotliwościowym

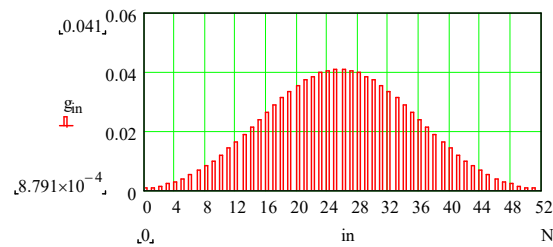
Pod względem **trwałości uśredniania cyfrowego** przy zapewnieniu **zadanego poziomu tłumienia wszystkich harmonicznym** najlepszy efekt daje zastosowanie funkcji wagowej (okna) **Dolpha-Czebyszewa**.

Jest to "najlepsza" funkcja wagowa (okno) ponieważ zapewnia **zadany poziom tłumienia K_{tl} zakłóceń w zadanym skończonym zakresie częstotliwości od dolnej f_d do górnej f_g przy minimalnym czasie uśredniania T_{us}**.

5.1 Funkcja wagowa (okno) Dolpha-Czebyszewa

•Charakterystyczny widok FW Dolpha-Czebyszewa jest pokazana na rysunku niżej

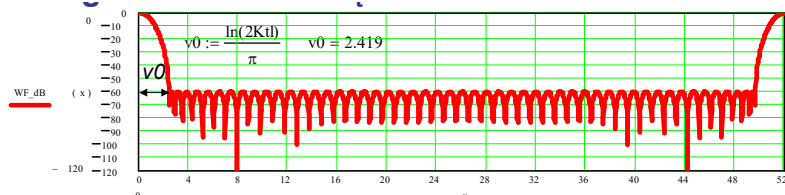

5.1. Funkcja wagowa (okno) Dolpha-Czebyszewa

•W dziedzinie częstotliwości FW Dolpha-Czebyszewa minimalizuje szerokość listka głównego widma przy założeniu określonej długości okna oraz przy ograniczeniu dopuszczalnej wysokości maksymalnego listka bocznego widma .

$$v_0 \cong \frac{\ln(2K_{dl})}{\pi}$$

Przykładowo na rys. niżej pokazano moduł widma FW Dolpha-Czebyszewa zapewniającej stały minimalny poziom tłumienia 60 dB (1 tysiąc razy) w paśmie częstotliwości od 20 Hz do 400 Hz wartość szerokości głównego listka równa się:

5.2. Projektowanie FW Dolpha–Czebyszewa

Z punktu widzenia realizacji praktycznej uśredniania wagowego

zadanymi parametrami są:

- 1) poziom tłumienia Ktl oraz
- 2) pasmo częstotliwości od fd do fg;

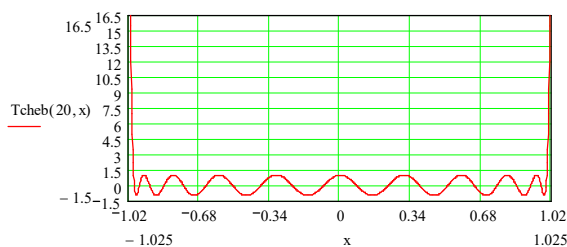
a poszukiwanymi parametrami są:

- 1) Rząd FW n;
- 2) liczba N (długość) współczynników FW;
- 3) wartości współczynników w_i ($i=1,2,\dots,N$),
- 4) częstotliwość próbkowania f_s oraz
- 5) czas uśredniania T_{us} .

5.2. Projektowanie FW Dolpha–Czebyszewa

Charakterystyka widmowa funkcji wagowej Dolpha-Czebyszewa o N współczynnikach g_i jest konstruowana na podstawie wielomiana Czebyszewa rzędu $n=N-1$:

$$T_n(x) = \begin{cases} \cos(n \cdot \arccos(x)), & \text{dla } |x| \leq 1 \\ \cosh(n \cdot \operatorname{arccosh}(x)), & \text{dla } |x| > 1 \end{cases}$$

2. Projektowanie optymalnej FW Dolpha–Czebyszewa

Wartości współczynników tej FW można obliczyć wg wzoru

$$g_i = \frac{x_0^2}{2K_d} \sum_{j=0}^{i-1} \frac{(-1)^j n(n-j-1)! x_0^{-2j}}{j!(n-j-i+1)!(i-j-1)!}$$

Gdzie: $x_0 = \cosh\left(\frac{\operatorname{arccosh}(K_d)}{n}\right)$

parametr, który jest powiązany z szerokością głównego listka widma zależnością:

$$\nu_0 = \frac{n \cdot \arccos(1/x_0)}{\pi} = \frac{n \cdot \arccos\left(\frac{1}{\cosh\left(\frac{\operatorname{arccosh}(K_d)}{n}\right)}\right)}{\pi} \cong \frac{\ln(2K_d)}{\pi}$$

5.2. Projektowanie FW Dolpha–Czebyszewa

Częstotliwość próbkowania sygnału równa się:

$$f_s = f_d + f_g = f_d (D+1)$$

gdzie

$$D = f_g / f_d$$

jest względnym zakresem częstotliwości

Rząd WF wyznacza się wg. wzoru:

$$n = (D+1) \nu_0 = \frac{\operatorname{arccosh}(K_d)}{\operatorname{arccosh}\left(\frac{1}{\cos\left(\frac{\pi}{D+1}\right)}\right)}$$

5.2. Projektowanie FW Dolpha–Czebyszewa

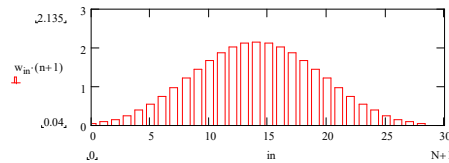
Liczba próbek FW Dolpha-Czebyszewa równa się:

$$N=n+1$$

Wartości próbek obliczane są wykorzystując odwrotne przekształcenie Fouriera wielomianu Czebyszowa

$$w_m = \frac{1}{N} \left[1 + \frac{2}{K_H} \sum_{k=1}^M T_{N-1} \left(x_0 \cos \frac{\pi k}{N} \right) \cos \frac{2\pi k(m-M)}{N} \right]$$

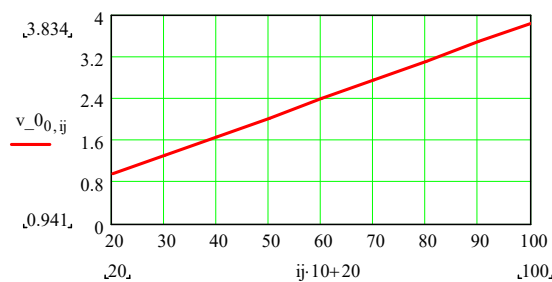
$$M = \frac{N-1}{2} \quad 0 \leq m \leq 2M = N-1$$

5.2. Projektowanie FW Dolpha–Czebyszewa

Zależność względnego czasu uśredniania od wartości współczynnika tłumienia

$$v_0 := 0.221 + K_{db} \cdot 0.0366'$$

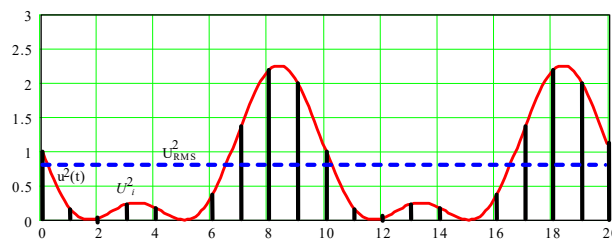

Przy $K_{tl}=50$ dB $v_0=2,054$ $T_{us}=v_0/f_d=41$ ms

5.3. Cyfrowy pomiar wartości skutecznej z uśrednianiem wagowym

Wartość skuteczna sygnału

$$U_{TrueRMS} = U = \sqrt{\frac{1}{N} \sum_{i=1}^N U_i^2 w_i}$$

5.3. Cyfrowy pomiar wartości skutecznej z uśrednianiem wagowym

W sygnale pomiarowym jest:

- 1) **Tylko jedna składowa harmoniczna** o częstotliwości f_1 w paśmie od f_{dx} do f_{gx} :

Przy obliczaniu kwadratu wartości próbek powstaje druga składowa harmoniczna

Sygnal kwadrowany będzie się mieścić w paśmie

$$\text{od } f_d = 2f_{dx} \text{ do } f_g = 2f_{gx}.$$

- 2) **Stała składowa U_0 + podstawowa składowa harmoniczna o częstotliwości f_1 + k składowych wyższych (kf_1) w paśmie od f_{dx} do f_g : $kf_1 < f_{gx}$.**

$$u(t) = U_0 + U_{m1} \cos(2\pi f_1 t + \varphi_1) + U_{m2} \cos(2\pi 2f_1 t + \varphi_2) + \dots + U_{mk} \cos(2\pi k f_1 t + \varphi_k)$$

Sygnal kwadrowany będzie się mieścić w paśmie

$$\text{od } f_d = f_{dx} \text{ do } f_g = 2f_{gx}.$$

5.3. Cyfrowy pomiar mocy czynnej z uśrednianiem wagowym

$$P = \frac{1}{N} \sum_{i=1}^N U_i \cdot I_i \cdot w_i$$

- W razie cyfrowego pomiaru mocy **parametry częstotliwościowe analogiczne** jak dla pomiaru wartości skutecznej

6. Wnioski

- 1 Dla eliminowania wpływu (tłumienia) składowych harmonicznyc **od 1-ej do k-ej** włącznie liczba uśrednianych próbek (pobranych w jednym okresie sygnału) powinna być o jeden większą **$N_{min}=N=k+1$** ,
2. Częstotliwość próbkowania **$f_p=(k+1) \cdot f_1=Nf_1$** ,
Minimalny czas przetwarzania **$T_p=T$** .
3. Dla dodatkowego tłumienia **j-ej** składowej harmonicznyc należy zrealizować dwie kopie zwykłego uśredniania z wartością interwału czasowego przesunięcia tych kopii o **$T_j/2=T/2j$** , Minimalny czas przetwarzania **$T_p=T+T/2j$** .

6. Wnioski

4. Dla dodatkowego tłumienia jednocześnie j_1 -ej oraz j_2 -ej składowych harmonicznym należy zrealizować dwie kopie funkcji wagowej, zapewniającej dodatkowe tłumienie j_1 -ej harmonicznym, z wartością interwału czasowego przesunięcia tych kopii o $T_{j_2/2} = T/2j_2$. Minimalny czas przetwarzania $T_p = T + T/2j_1 + T/2j_2$.

5. Tłumienie składowych harmonicznym w szerokim paśmie może być zapewniono poprzez wykorzystania specjalnych funkcji wagowych (okien)

6. Z pośród różnych funkcji wagowych "najlepszą" funkcją wagową jest funkcja Dolpha-Chebysheva ponieważ zapewnia zadany poziom tłumienia K_{tl} zakłóceń w zadanym skończonym zakresie częstotliwości od dolnej f_d do górnej f_g przy minimalnie możliwym czasie uśredniania T_{us}